

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Bogdan Borusewicz
6MS|DP|0422-3109

Warszawa, dnia 7 maja 2009 r.

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH
WPŁ. 2009 -05- 08
ZAL. / NR 1228950

Pan

Janusz Kochanowski

Rzecznik Praw Obywatelskich

RPO-614715 / 09

Szanowny Panie!

W związku z wystąpieniem Pana Rzecznika dotyczącym problemu dysproporcji w liczbie kobiet i mężczyzn zaangażowanych w życie publiczne oraz w polityczne procesy decyzyjne uprzejmie informuję, iż w Senacie aktualnie nie toczy się proces legislacyjny, którego celem byłoby wprowadzenie rozwiązań prawnych zapewniających „równoważony udział kobiet w organach decyzyjnych” w rozumieniu Rekomendacji Rec(2003)3 przyjętej w dniu 12 marca 2003 r. przez Komitet Ministrów Rady Europy.

Nie ulega przy tym wszakże najmniejszej wątpliwości, że niedostateczna partycypacja kobiet w życiu politycznym i publicznym stanowi dość istotne zagadnienie i wymaga przede wszystkim refleksji oraz odpowiednich działań ze strony władz państwowych, w tym uwzględnienia na wszystkich etapach tworzenia prawa. Niemniej chciałbym zwrócić uwagę Pana Rzecznika, że opiniowanie projektów aktów prawnych i innych dokumentów rządowych w zakresie równego traktowania, w szczególności przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć, przeprowadzanie analiz rozwiązań prawnych pod kątem respektowania równego traktowania, a także występowanie do właściwych organów z wnioskami o wydanie lub zmianę stosownych aktów prawnych, dokonywanie ocen sytuacji społecznej w zakresie równego traktowania oraz inicjowanie i koordynowanie działań zmierzających do zapewnienia równego traktowania, jak również promowanie, upowszechnianie oraz propagowanie problematyki równego traktowania, to zadania powierzone Pełnomocnikowi Rządu do spraw

Równego Traktowania (§ 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania – Dz. U. Nr 74, poz. 450). Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania, Pełnomocnik wykonuje swoje zadania we współdziałaniu z właściwymi organami administracji rządowej, które są zobowiązane do współdziałania i udzielania mu pomocy, a zwłaszcza do udostępnienia mu informacji i dokumentów niezbędnych dla skutecznej realizacji poruczonych mu obowiązków. Może on występować do właściwych organów administracji rządowej w kwestiach związanych z obszarem jego zainteresowań, a ponadto – za zgodą Prezesa Rady Ministrów – może wносить do rozpatrzenia przez Radę Ministrów opracowane przez siebie projekty dokumentów rządowych, w tym rządowe programy na rzecz równego traktowania oraz przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć (§ 3 ust. 2 i § 4 ust. 1). Poza tym w myśl § 3 ust. 3 powołanego rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 2008 r. Pełnomocnik podejmuje współpracę z organami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w celu odpowiedniej realizacji powierzonych mu zadań. Z kolei na mocy § 5 ust. 1 wymienionego aktu normatywnego Pełnomocnik zobligowany jest do przedstawiania Radzie Ministrów analiz, ocen i wniosków odnośnie do spraw leżących w zakresie jego działania oraz okresowych informacji o swojej pracy.

Ten szeroki zakres kompetencji Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania (włączając w to także możliwość powoływania zespołów eksperckich i doradczych oraz wnioskowania do Prezesa Rady Ministrów o przeprowadzenie badań związanych z zakresem powierzonych Pełnomocnikowi zadań) skłania do postawienia tezy, iż z uwagi na brzmienie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r., Nr 14, poz. 147 z późn. zm.) to właśnie wskazany organ powinien być w pierwszym rzędzie adresatem wystąpienia Pana Rzecznika. Za taką opinią przemawia również fakt, że Pełnomocnik jest w stanie wypowiedzieć się co do przyczyn wspomnianego w piśmie Pana Rzecznika zaniedbania w zakresie współpracy z Komitetem ds. Równości Między Kobietami i Mężczyznami.

Niezależnie jednak od tego pragnę zapewnić Pana Rzecznika, że Senat ma na względzie konieczność podnoszenia aktywności kobiet w sferze politycznej i publicznej. Jest to bowiem z jednej strony wymóg demokracji, z drugiej zaś zrównoważony udział kobiet i mężczyzn w procesach podejmowania decyzji na różnych szczeblach władzy niewątpliwie służy bardziej efektywnemu zarządzaniu sprawami publicznymi. Większe zaangażowanie kobiet w życie polityczne i publiczne bezspornie sprzyjać będzie także urzeczywistnianiu praw oraz wolności człowieka, jak również zasad sprawiedliwości społecznej, które według

art. 2 Konstytucji stanowią fundament ustroju prawno-politycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Dlatego też wszelkie wnioski Pana Rzecznika ukierunkowane na przyjęcie konkretnych rozwiązań prawnych realizujących powyższe idee mogą liczyć na wsparcie Senatu jako jednego z organów wyposażonych w prawo inicjatywy ustawodawczej.

Z poważaniem —
S. Kozłowski